„CUPA MOLDOVEI"

De cîteva zile și în raionul Buhuși au luat sfîrșit întrecerile din cadrul „Cupei Moldovei", care s-au desfășurat aproape trei săptămîni. Peste 1200 de sportivi și sportive s-au întrecut la atletism, fotbal, volei și oină. Acum, după faza raională, se cunosc campionii ce vor lua parte la faza regională.

Iată cîțiva dintre ei: atletism: 100 m plat: V. Pruteanu (Blăgești) 12,8; 800 m plat: I. Lupu (Buda) 2.10. Greutate: C. Burlacu (Blăgești) 10,50 m. Înălțime: C. Plotou (Rocova) 1,55 m. Lungime: D. Munteanu (Blăgești) 4,80 m. Campioană de fotbal este echipa Avîntul Blăgești, iar la volei și oină, în ordine, G.A.S. Zănești și Bistrița Buda.

Trebuie spus că față de numărul de membri U.C.F.S. din asociațiile sportive din Buhuși, la startul probelor din cadrul „Cupei Moldovei" ediția aceasta, s-au prezentat foarte puțini concurenți.

O altă latură negativă este și aceea că la această competiție au participat foarte puține tinere. Este o urmare firească a felului în care activiștii sportivi, consiliile asociațiilor sportive din raonul Buhuși duc munca de atragere a tinerelor fete pe stadioane.

G. BALAIȚA coresp.

DIN POȘTA ZILEI

IȘI TREC NORMELE G.M.A.

Consiliul raional U.C.F.S. Alexandria, a organizat o serie de centre în mediul sătesc pentru trecerea normelor G.M.A. La centrul din comuna Țigănești au obținut majoritatea normelor G.M.A. un număr de 76 tineri din Poroschia, Brînceni și Țigănești. Asemenea concursuri se organizează în fiecare duminică și în centrele din comunele Vitănești, Pielea, Mavrodin și Furculești.

T. Negulescu, coresp.

SE DEZVOLTĂ TIRUL ÎN RAIONUL FĂLTICENI

Tirul a cunoscut în acest an o largă răspîndire în rîndul oamenilor muncii din raionul nostru. Este suficient să arătăm că în actualul sezon comisia raională (președinte Gh. Bojenaru) a organizat 15 competiții, în cadrul cărora s-au întrecut numeroși tineri și vîrstnici iar asociațiile sportive și-au chemat trăgătorii lor la peste 40 concursuri de casă. Un număr de 8 tovarăși au absolvit recent școala de arbitri și instructori voluntari. Ei vor pune bazele practicării organizate a acestui sport într-o serie de asociații sportive, unde pînă acum nu existau secții de tir.

L. Negru, coresp.

IȘI RESPECTĂ ANGAJAMENTUL

Tînărul învățător Eugen Pascu din comuna Fîntînele, regiunea Constanța, a participat la cursurile de educație fizică de la Tîrgoviște. Reîntors în comună el a înființat o echipă de volei masculină și a fost inițiatorul principal al acțiunii pentru amenajarea terenului pe care se desfășoară antrenamentele voleibaliștilor. De asemenea, a organizat o reușită „duminică sportivă".

M. Cruceanu, coresp.

NOI ARBITRI ÎN ACTIVITATEA SPORTIVĂ

Comisia de specialitate de pe lîngă consiliul raional U.C.F.S. T. Severin a organizat un curs de arbitri de fotbal pe care l-au urmat cu regularitate 13 elevi. Cu toții au trecut cu succes examenele de absolvire. Noii arbitri vor fi folosiți în actualul campionat raional.

Gh. Manafu, coresp.

ACȚIUNI PATRIOTICE

● Consiliul orășenesc U.C.F.S. Reșița a organizat numeroase cursuri de arbitri pe care le-a absolvit un mare număr de tinere cadre. Astfel, peste 100 de elevi au trecut cu succes examenele la cursurile de arbitri de fotbal, box, handbal, baschet și volei. Printre noii arbitri de fotbal se află muncitori fruntași în producție ca de exemplu Ion Radu — laminator, Matei Pîrvu — forjor și alții.

● Comisia de specialitate de pe lîngă consiliul raional U.C.F.S. Bîrlad a înscris 19 tovarăși la cursul de arbitri de fotbal. Lecțiile au fost urmate cu regularitate și de către sportivi de la sate, ca: V. Tămășanu (Bogdănești), A. Petcu (Drăgălina), J. Baltag (Sîrbi) etc.

I. Plăvițu și F. Panainte — coresp.

Concursul cultural-sportiv în București

Întrecerile continuă

Ieri au continuat întrecerile din cadrul ultimei etape a Concursului cultural-sportiv al tineretului din Capitală. Dăm mai jos rezultatele obținute de sportivi:

Stadionul Tineretului. *Volei feminin* (sferturi finală): Mătasea Dudești (raion Tudor Vladimirescu) — Viitorul Mase Plastice (raion 23 August) 2—0 (15—5, 15—11). S-au evidențiat: Virginia Dobrescu, Simion Marica (Mătasea) și Bogdana Bastachi (Viitorul). Proiectantul (raion I. V. Stalin) — Dacia (raion Gr. Roșie) 2—0 (15—9, 15—8). Voleibalistele de la Proiectantul au fost net superioare. Electrobobinaj (raion 1 Mai)—Semănătoarea (raion Gh. Gheorghiu-Dej) 2—0 (15—13, 15—8). Meci viu disputat numai în primul set. Mai bune pe teren: Amalia Giovani, Aurora Haidău (Electrobobinaj) iar de la Semănătoarea Paraschiva Pisu și Elena Crăciun. Tricotajul Roșu (raion V. I. Lenin) — Intrep. Kirov (raion N. Bălcescu) 2—0 (15—10, 15—9).

Volei masculin: (sferturi finală): Electrobobinaj (raion 1 Mai) — Spartac (raion T. Vladimirescu) 2—1 (15—6, 15—5, 15—17). S-au evidențiat: Marin Diaconescu și Nicolae Dumitru (Electrobobinaj). Electrofar (raion Gr. Roșie) — U.C.R. (raion V. I. Lenin) 2—1 (12—15 15—13, 15—9). Meci viu disputat. Artă-Cinematografie (raion I. V. Stalin) — Precizia (raion Gh. Gheorghiu-Dej) 2—0 (15—11, 15—7). Selecționata (raion Băneasa)—Țesătoriile Reunite (raion N. Bălcescu) 2—0 (15—13, 15—9). Meci de un nivel tehnic mediocru dar care a plăcut prin ardoarea cu care s-a disputat.

Un atac eșuat în fața porții echipei de la „Semănătoarea"... Echipa metalurgiștilor de la 23 August va învinge însă pînă la urmă cu 3—2 în dauna echipei de la „Semănătoarea"

Foto: H. Nandy

SELECȚIONATA DINAMO—SELECȚIONATA RAIONULUI TUDOR VLADIMIRESCU 7—0 (3—0)

Fotbalul este frumos întotdeauna cînd este jucat cu pasiune, chiar dacă diferența de valoare dintre cele două echipe este prea mare. De acest lucru s-au convins numeroșii spectatori prezenți în tribuna stadionului P.T.T. la întîlnirea dintre Selecționata Dinamo și Selecționata raionului Tudor Vladimirescu. Partida, disputată în cadrul întrecerilor finale ale Concursului cultural-sportiv a plăcut prin fazele rapide construite de către tinerii fotbaliști din Selecționata Dinamo, prin golurile numeroase înscrise de aceștia.

Pentru Selecționata Dinamo au marcat Ioan Rogojan (2), Păun Tătaru (2), Ion Veronica (1), Gheorghe Dima și Virgil Zamfirescu cîte unul. Dinamoviștii au fost superiori tehnic și tactic. Dintre ei o bună impresie a lăsat spectatorilor Virgil Zamfirescu, un element dotat cu multe calități.

> Primele meciuri de volei de pe stadionul Tineretului au fost programate pentru ora 16. La ora 16,30 organizatorii au găsit de cuviință să... marcheze terenurile iar la ora 16,40 s-a „dat drumul" competiției. De ce pregătiri în ultimul moment?

La această întîlnire s-a petrecut un fapt regretabil. Mircea Cioltei (Selecționata raionului Tudor Vladimirescu) a avut o atitudine nesportivă față de arbitru. Cum era și firesc, el a fost eliminat de pe teren.

În celelalte meciuri s-au înregistrat următoarele scoruri: Selecționata „1 Mai"—Selecționata „23 August" 1—3, Selecționata N. Bălcescu—Selecționata Griviția Roșie 3—2.

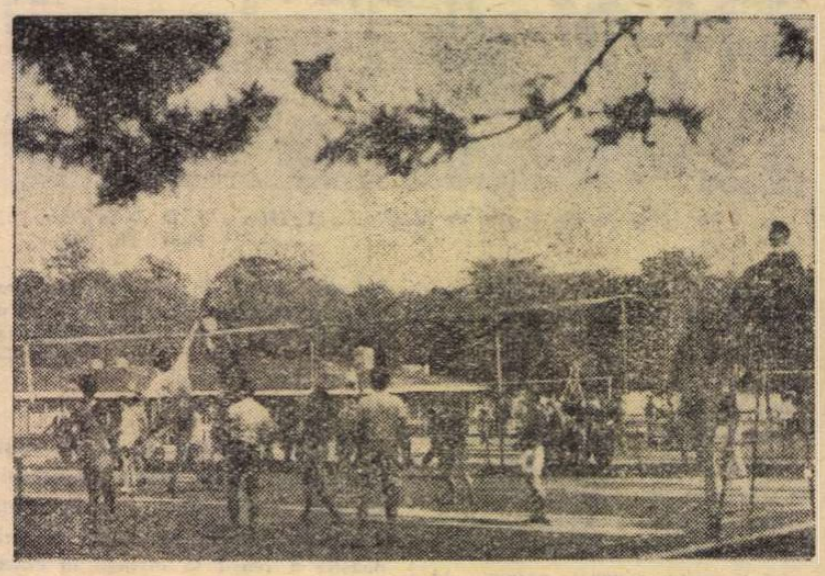

În luptă pentru balon deasupra fileului de volei, sportivii de la Electrofar și U.C.R. Pînă la urmă primii obțin victoria cu 2—1

Foto: Gh. Dumitru

Ringul

Povestire de IOAN GRIGORESCU

(Urmare din nr. 3687)

Primul meci începuse. Luptau cei din categoria „muscă". Asta se putea ghici după felul rapid, spontan, în care reacționa publicul. „Pana" și „cocoșul" se întorseseră în cabine pentru a-și pregăti intrarea în ring, și Staszek îi auzea masîndu-se reciproc, vorbind, dîndu-și sfaturi unul altuia. În jur și deasupra, părea că însuși betonul stadionului vibrează; se simțea încordarea tribunelor, izbucnirea după fiecare lovitură reușită a celui preferat, sau ecoul unui vaier general, plin de dezamăgire, atunci cînd adversarul marca puncte.

Pînă să-i vină rîndul lui Staszek pentru a intra în ring trecu mai bine de o oră. Antrenorul intră valvîrtej în cabina lui.

— Hai Staszek! Gata! E rîndul tău.

În drum spre ring, printre șirurile de bănci de unde priveau cu o curiozitate vie mii de ochi, îi șopti:

— Ține-te tare, băiatule... Nu uita ce mi-ai promis. Egalează scorul; nemții ne-au luat-o înainte cu două puncte, ai auzit, nu? Pe „greul" mergem la sigur, fără îndoială că el cîștigă, dar victoria echipei depinde de tine. Dacă pierzi și tu, nu mai putem face nimic. E clar?

Staszek nu răspunse nimic. Trecu printre coardele ringului, se trînti pe scaunul său din colț, aruncă de pe umeri halatul pufos și își lăsă gambele fricționate de antrenor, iar mîinile înmănușate. Lumina proiectoarelor îndreptate spre ring îl orbea mai mult ca oricînd. Aerul i se părea îmbîcsit, privirile publicului, încurajat de cele două puncte cîștigate, i se păreau sfidătoare, prea sigure de izbînda echipei preferate. Își lăsă ochii în jos, făcîndu-și de lucru cu tava albă, plină de saciz fărîmat, de care trebuia să-și frece cît mai bine tălpile.

Îl auzi pe crainic anunțînd cu o voce atît de puternică partida următoare, încît pîlniile megafoanelor vibrau pînă aproape de șuierat.

— Categoria semigrea, trei reprize a cîte trei minute. În ring Fritz Schuster „Golem" — Frankfurt pe Main și Stanislaw Kupala Staszek — Silezia.

Abia atunci Staszek își văzu adversarul. Era într-adevăr o namilă cu o ceafă taurească — cînd s-a uitat Staszek prima dată la el, Golemul era întors și vorbea ceva cu antrenorul său — cu spetele păroase, solide, puternice, masive, ca niște butuci. Parcă vroia să părăsească ringul, după gesturi și după fața antrenorului său se vedea că schimbul de cuvinte dintre ei e destul de violent, deși tonul era scrîșnit printre dinți. Ceafa Golemului se învinețise de furie. Parcă cerea antrenorului să nu se bată, dar acesta, o altă namilă, de parcă i-ar fi

fost tată, se ridică de pe colțul ringului și apucîndu-l de umeri, îl răsuci pe loc și îi făcu vînt în mijlocul ringului.

Publicul rîdea ca de o glumă bună.

Golemul își făcu stinga „gardă", acoperindu-și aproape jumătate din față. În aceeași clipă gongul bătu începerea partidei. Staszek se apropie de adversarul său, gata de luptă. Deocamdată se cîntăreau din ochi. Golemul parcă făcînd sforțări să se ascundă cu totul sub mănușa stîngă pe care nu și-o mișca dinaintea feței, Staszek urmărindu-și curios adversarul cu care peste o secundă trebuia să schimbe primele lovituri. Cercetarea aceasta se prelungi nefiresc de mult, cei doi se urmăreau reciproc în ring, făcînd cu brațele numai volte sterpe prin aer, dar încă nelovindu-se.

Tribunele începură să fluiere, arătîndu-și în felul acesta nemulțumirea pentru felul cum cei doi se evitau reciproc. Arbitrul, care sărea în jurul lor cu pași laterali, le-a strigat de cîteva ori să înceapă.

Golemul a atacat primul. Staszek a înțeles imediat că adversarul său vrea să-i culce la pămînt cu o singură lovitură, că își cîntărește mult fiecare mișcare și își trimite pumnul ca pe un proiectil. Era însă vădit incomodat de garda prea strînsă, stînga nu-i juca de loc, pentru că Golemul continua să-și ascundă fața înapoia mănușei mari, desfăcute. După aproape un minut, Staszek trecu la atac. Își lovea adversarul fulgerător, în coaste, mai ales în partea stîngă, care era mai descoperită, făcînd în jurul lui un adevărat dans, plin de exhibiții, care să-l constrîngă pe Golem să-și descopere fața. Golemul se ferea cu abilitate, dar se vedea că loviturile repetate în partea stîngă a pieptului îi provoacă multe neplăceri. Din cînd în cînd se năpustea asupra adversarului său, și atunci, numai mobilitatea uimitoare a lui Staszek îl ferea de loviturile nimicitoare.

Trecu prima repriză. Gongul sună calp ca un clopot spart, fără rezonanță. Golemul se trînti greu pe scaun și imediat se întoarse cu fața spre antrenorul său, cu care reluă discuția întreruptă. Staszek, fără să poată înțelege nimic din ploaia de sfaturi cu care îl copleșea antrenorul, gîndea, obsedat, la un singur lucru: unde mai văzuse ochii aceia injectați, cu șrîncene late, crescute pe arcade atît de proeminente? Abia acum își dădea seama că tot timpul primei reprize nici nu zărise fața adversarului său.

Cum bătu gongul pentru începerea celei de a doua reprize, Staszek sări de pe scaun și se aruncă asupra Golemului, supunîndu-l unor lovituri de mitralieră, atît de fulgerătoare și de neașteptate, încît acesta se lăsă împins într-un colț al ringului, unde se mulțumi să-și acopere fața cu mîinile și să aștepte ca arbitrul să-l despartă de adversarul care îl presa, paralizîndu-i orice mișcare. Dar în momentul în care arbitrul îi despărți, Staszek apucă mîinile Golemului și le trase cu putere în jos. Acesta țîșni din loc ca împins de un resort. Staszek văzuse. Pomeții aceia mari, nasul lat fără zgîrci, buzele cărnoase, barba pătrată, ochii injectați și arcadele proeminente, nu puteau fi decît ale unui singur om, pe care Staszek îl cunoștea bine, mai bine decît oricine pe acest pămînt. Rămase ca trăznit. Golemul îl surprinse descoperit și cu toată puterea

îi trimise între ochi o directă care îl aruncă pe Staszek la pămînt.

— Nu se poate... Nu se poate... — murmura Staszek în leșin, trîntit pe scîndurile ringului.

— Unu!... începu arbitrul să numere aplecat asupra celui căzut, la fiecare cifră coborîndu-și mîna de sus în jos.

Era el, Adolf Gebauer, știa bine, parcă ieri se despărțiseră și parcă numai cu o zi înainte de aceasta îl întîlnise pentru prima dată. Tribunele vuiau, prin vacarmul general răzbăteau clar strigătele de bucurie, dar Staszek nu auzea decît zarva lagărului în zile de meci, și peste toate, ca prin vis, numărătoarea implacabilă a arbitrului:

— ...doi!...

Era cald, e zi de vară uscată, cînd pînă și noroiul veșnic din lagăr se zbicise. Tim, Lagerälterster-ul de la Birkenau, arestat pentru banditism, dar care se lăuda că fusese boxer profesionist, organizase pentru distracția SS-iștilor și a elitei lagărului, un nou meci de box. Într-una din cele patru părți din jurul ringului fixat direct pe pămînt, se adunaseră cîteva zeci de gradați și soldați SS-iști, iar în celelalte trei părți, se îmbulzise „elita" lagărului formată din numeroși „capo" și „Blokfuehrer-i". „Meciul" începea întotdeauna prin bătaia în pumni între perechi de deținuți luați la întîmplare și puși să se bată pentru un supliment de ciorbă. Lupta dura pînă în momentul cînd unul din cei doi era făcut k.o. sau, pe limba lagărului, „bătut pînă la leșin". SS-iștii și elita se amuzau copios, îndeosebi cînd pe cei puși să lupte îi podidea singele. Cînd vreunul din ei cădea, un arbitru improvizat îi număra deasupra capului secundele hotărîtoare:

— ...trei!... patru!...

O dată, Tim a pus ochii pe Staszek. Nu știa că acesta fusese boxer, dar îl văzuse tînăr și bine legat și îi adusese drept adversar pe un grec supranumit Goliat, spaima tuturor deținuților în orele de folosire a latrinelor, căci grecul acesta era pus în lagăr mai mare peste latrine și mulți din cei care întîrziau prea mult în acel loc, după o lovitură dată de grec, trebuiau duși în baracă pe brațe. Staszek înțelesese să se bată respectînd toate regulile jocului și, după primele minute, îl făcu pe grec să se poticnească și să cadă. SS-iștii îl admirau, Tim rîdea satisfăcut de descoperirea sa, deținuții polonezi strigau: „Ura!". Se pornise o zarvă nemaipomenită, în vreme ce arbitrul cadența secundele:

— ...cinci! șase!...

Grecul și-a revenit repede, a sărit în picioare și atunci s-a pornit cu adevărat bătaia. Era înfuriat, singele îi năvălise în ochi, părea o fiară turbată care se năpustea orbește, căutînd să lovească oriunde nimerea. Staszek se ferea cu abilitate, în acele minute părea unduios și alunecos ca o felină, se strîngea la pămînt, țîșnea în aer, îi trecea uriașului pe sub brațe, lovindu-l din cînd în cînd cu sete, în punctele pe care i le simțise mai slabe. Nu i-a fost greu să-l scoată pe grec și mai mult din sărite. Acesta lovea urlînd ca o fiară, SS-iștii și ciracii lor din elita lagărului strigau înnebuniți de plăcere, lucru care îl înfu-